

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

Eerste jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 6, juni 2007

Redactie : M.M. van der Slikke

Per adres: Dotterlei 735, 2906 BR Capelle aan den IJssel

e-mail : slikke@versatel.nl

INLEIDING

“Hé hé, daar is dan eindelijk de volgende nieuwsbrief. Is er wel nieuws? Enne..., is er geen nieuws, toch leuk om even te lezen”. Dat zijn kreten die wij diverse malen hebben gehoord.

Nou, laten wij maar gelijk met de deur in huis vallen. Er is veel nieuws. Er zijn diverse stukjes aangeleverd. Dus houden wij de inleiding deze keer kort.

Wij wensen jullie veel leesplezier.

ZIEKENHOEKJE

Allereerst vind je hier een kleine bijdrage van **(tante) Hanna**.

Zij mailde mij op 6 juni 2007 het volgende.

Ha lieve broer,

Eerst maar even een berichtje voor de nieuwsbrief.

Allereerst iedereen bedankt voor het meeleven. Veel kaarten heb ik in de periode van mijn ziekte al mogen ontvangen, waarvoor mijn hartelijke dank.

Naar omstandigheden mag het wel aardig gaan, al ben ik dikwijls heel erg moe. Ook heb ik wel pijn, het meest in mijn hals. D.V.4 juli moet ik weer naar de oncoloog en dat is best wel spannend. Maar tot op dit ogenblik heeft de Heere het in alle opzichten nog wel willen maken.! Allemaal lieve groeten van mij.

Tante Hanna

Verder heeft (tante) Hanna nog enkele mails gestuurd, maar dat komt straks aan de orde.

Willen jullie een berichtje of een kaartje sturen, dat hoeft geen probleem te zijn. Met E-mail is het zo gebeurd. En het wordt zeer gewaardeerd.

Hier komt haar adres weer.

(Tante) Hanna: J.E. van der Slikke,
 Paulusweg 86,
 3341 CZ HENDRIK IDO AMBACHT.
 Mailadres: jevanderslikke@fliternet.nl

Aan **(tante) Klazien** hebben wij ook om een bijdrage gevraagd voor het ziekenhoekje. Maar in plaats daarvan heeft zij een stukje geschreven over Kenia waar zij onlangs is geweest. Zij deelde wel mede dat het naar omstandigheden nog redelijk gaat. Ook (tante) Klazien waardeert het zeer als je iets van je laat horen. En zoals reeds aangehaald, een E-mail is zo geschreven en verstuurd.

(Tante) Klazien C. van der Slikke- de Niet,
Rokkeveenseweg Zuid 145,
2718 EM ZOETERMEER.
Mailadres: jmvanderslikke@klikesafe.nl

Jonathan van Krimpen, van (tante) Lydia van Krimpen-van der Slikke, heeft op zijn werk door een oneffenheid op de weg zijn onderscheenbeen gebroken. Het heeft enkele weken in het gips gezeten maar nu is het ingetapet. Gelukkig gaat het elke dag beter maar een kaartje wordt door Jonathan evenzeer gewaardeerd.

Jonathan Jonathan van Krimpen
Dotterlei 663
2906 BP CAPELLE AAN DEN IJSSEL
Mailadres: c.van.krimpen@kpnplanet.nl

Bij **Alfred van der Slikke**, zoon van (ome) Maarten en (tante) Sophia van der Slikke-Gerrets, is tijdens zijn werk bijna één van zijn vingers afgekneld . Het zag er aanvankelijk nogal zorgwekkend uit, maar de chirurg wist met naald en veel draad de vinger nog te sparen. Er zullen wel wat littekens overblijven maar daar is mee te leven. Enne . . . , Alfred vindt het ook leuk een E-mailtje te ontvangen.

Alfred Alfred van der Slikke
Harp 12
3286 TJ KLAASWAAL
Mailadres: avdslikke@solcon.nl

GEBOORTE

In de afgelopen periode werden wij drie maal verblijd met een geboorte van een neefje c.q. nichtje. Verder mocht één familie een kindje adopteren en een ander familie een pleegkind in huis nemen. Er zullen in de loop van de tijd best wel wat zorgen komen, maar het hebben, het mogen opvoeden en verzorgen van kinderen wordt in de bijbel aangemerkt als een grote zegen. Het is dan ook onze wens dat zij allen dit zo mogen ervaren. Omdat foto's en geboortekaartjes nogal grote bestanden zijn, hebben wij besloten deze als een aparte bijlage hierbij te voegen.

Allereerst hoorden wij bij (oom) Kees en (tante)Emelda van der Slikke dat op 19 mei 2007 **Erik en Dianne van Steenoven-van der Slikke** werden verblijd met de geboorte van een zoon. Wij hebben begrepen dat de bevalling goed is gegaan en dat zowel de moeder als de baby het goed maken. Wij feliciteren Erik en Diane maar ook het broertje Robin van harte met de geboorte van **Jeroen**. Verder feliciteren wij ook (oom) Kees en (tante) Emelda van harte dat zij een gezond kleinkind mochten ontvangen. Dianne is een dochter van(oom) Cees van der Slikke.

Adres: Familie E. Van Steenhoven-van der Slikke
Eemsteynstraat 33
3312 JC DORDRECHT
Telefoon: 078-6319194

Op 9 juni 2007 werden **Mario en Naomi Klomp-van Krimpen** eveneens verblijd met de geboorte van een zoon met de roepnaam **Levi**. Ook zij met hun dochtertje **Rosalie** worden van harte gefeliciteerd met deze blijde gebeurtenis. Ook hier maken moeder en kind het goed. Het deed ons goed toen wij lazen dat het vernoemd is naar (oom) Cock. Daarmee wordt immers te kennen gegeven dat zij hun (schoon)vader zeer hebben gewaardeerd. Verder feliciteren wij natuurlijk ook (tante) Lydia van Krimpen-van der Slikke met haar 40ste kleinkind. Het is natuurlijk jammer dat (oom) Cock het niet meer mocht meemaken, maar hij heeft het gelukkig nog wel geweten dat er een baby'tje op komst was.

Adres: Familie M. Klomp-van der Slikke
Gerard Doustraat 16
2902 GJ CAPELLE AAN DEN IJSSEL
Telefoon: 010-4501390
Mailadres: mklomp@kliksafe.nl

Tenslotte kregen wij van **Henrik en Caroline van As-van der Slikke** een prachtig geboortekaartje met het bericht dat zij dankbaar en blij uit Gods hand een zoon mochten ontvangen. Het is hun eerste kindje. Zij zullen wel ervaren hebben dat het gezinsleven direct verandert bij de geboorte. Alles draait nu om het baby'tje **Rico**. Henrik en Caroline ook jullie van harte gefeliciteerd met **Hendrik Rico**.

Adres: Familie H. Van As-van der Slikke
Wilhelminastraat 45
3771 AP BARNEVELD
Telefoon: 0342-419566

Zoals reeds aangehaald, twee families hebben min of meer een kindje geadopteerd. Al gauw na de vorige nieuwsbrief kregen wij op 22 mei 2007 om 17.06 uur van (tante) Hanna de volgende mail.

Lieve familie,

Harry en Esther Vuyk hebben een zoon uit Johannesburg. Een prachtig kereltje, je kan alles op hun site bekijken www.estherenharry.nl. Daar zij Michael d.v.volgende week in een kindershuis hopen te halen vroegen ze aan mij of ik aan de familie wilde vragen of zij misschien iets over wilde maken voor de kindertjes in dat tehuis. De toestand is daar erbarmelijk, aidskindjes enz. Zij willen graag een bedrag meenemen en alle beetjes helpen. Daar jij van iedereen het emailadres hebt zou ik aan jou willen vragen of jij deze boodschap door zou willen mailen, waarvoor je dan heel hartelijk bedankt wordt. Het banknr. is 417816936 abn amro t.n.v. A.Vuyk gift kindertehuis Afrika.

Als het goed is hebben jullie dit bericht al van ons ontvangen. In ieder geval heeft het tot een goed resultaat geleid. Harry en Esther mochten een groot bedrag meenemen voor de aidskindertjes in Zuid-Afrika.

De andere familie die een baby min of meer hebben geadopteerd (pleegkind) is de familie **Laurens en Sophia van den Berg-van der Slikke**. Zij mailde op 17 mei 2007 ons het volgende berichtje.

Beste familieleden,

Hierbij willen wij jullie bekendmaken dat wij DV 30 mei a.s. een pleegkindje in huis krijgen, haar naam is Rhonda, ze is 6 maanden oud en het zusje van Ramona, welke bij Marc & Ariena in huis is. Deze plaatsing zal voorlopig voor een periode van een jaar zijn.

Na een aantal gesprekken met pleegzorg zijn we deze week een kennismakingstraject ingegaan. Dit is omdat wij en vooral de kinderen dan enigszins aan elkaar kunnen wennen.

Gisteren was onze eerste kennismaking, het is een vrolijke en stevige meid, Sanne en Laurian zijn apetrots, dus daar zal het niet aan liggen. Hierbij alvast een kiekje van haar, deze foto is gisteren gemaakt.

Hartelijke groet,

Laurens, Sophia, Sanne en Laurian

Het is een hele verantwoording om een pleegkind te hebben. Als het zo klein is dan gaat het nog wel. Maar als het groot mag worden zal het niet altijd meevallen. In ieder geval ook Laurens en Sophia en natuurlijk ook Sanne en Laurian, gefeliciteerd met zo'n lief meisje.

Het is niet alleen onze wens dat Robin, Levi, Rico, Michael en Rhonda gezond mogen opgroeien maar bovenal dat zij mogen leren kennen dat zij niet kunnen sterven zoals zij geboren zijn. Opa van der Slikke zou zeggen: Ook zij hebben een nieuw hartje nodig.

Het nieuws kan niet op. Van (tante) Lydia hebben wij vernomen dat gezinsuitbreiding wordt verwacht bij **Martijn en Debora de Groot**. Verder deelde (tante) Lydia mee dat zij DV in augustus "overgroot"-oma wordt. **Richard en Arianne Bos-de Frel** verwachten namelijk een baby'tje.

Beide families, van harte gefeliciteerd. Het zal best wel een drukke, moeilijke en spannende tijd worden. Wij hopen dat alles goed mag gaan.

VERLOOFD

Een bekend kindergezegde zegt: Verliefd, verloofd en dan getrouwd. Dat doe je alleen als je van elkaar houdt.

De eerste fase zit er op bij Marius Mudde en Joanne op den Brouw. Zij zijn nu in de tweede fase beland. Op 2 juni 2007 kregen wij via de post een kaartje waarin zij ons mededeelde dat zij die dag met elkaar zijn verloofd. Dat betekent dus op naar de derde fase. Dat betekent ook dat er gespaard moet worden en tenslotte op zoek naar een huis.

Door deze feliciteren wij het verloofde stel van harte met deze stap. Wij wensen hun verder dat het mag leiden naar die grote stap, oftewel naar een gelukkig huwelijk. Natuurlijk ook de ouders van beide zijde door deze van harte gefeliciteerd.

De meeste van jullie zullen het zeker weten dat Marius een zoon is van Kees en Elizabeth Mudde-van der Slikke. Een kopie van de kaart zit bij de bijlage.

MEDEDELINGEN

Van (tante) Hanna kregen wij deze maand, nog een mail, namelijk op 8 juni jl. Nu mailde zij het volgende.

Dit is dan de derde keer dat je voor de nieuwsbrief van mij een berichtje krijgt.

Ik dacht namelijk aan Arie Jan de Waard dat hij 19 en 20 juni examen heeft. Dus als je dat in de nieuwsbrief wilt zetten.

Mijn schoonzoon heeft op 19 en 20 juni zijn eindexamen en dan volgen als alles goed mag gaan de beroepen, dus dat is ook heel spannend. Het grootste zou wezen als de Heere Zelf in alles voor zou willen gaan!

Liefs van mij, Hanna.

Voor degene die dit berichtje niet begrijpen het volgende.

Arie Jan de Waard, die getrouwd is met Gerda Vuyk hoopt dus DV op bovengenoemde data examen te mogen doen voor dominee. Vier jaren heeft hij onderwijs gevolgd op de theologische school van de Gereformeerde Gemeente te Rotterdam. Indien hij slaagt, dan wordt hij direct daarna beroepbaar gesteld en hoopt spoedig daarna beroepen en bevestigd te worden in één van de gemeenten. Het is onze wens dat Arie Jan mag treden in de voetsporen van zijn vader. Zijn vader was namelijk ook dominee en wel bij de Vrije Oud Gereformeerde Gemeente, eerst te Alblasterdam en later in Hendrik Ido Ambacht. Deze gemeenten behoorden destijds bij het kerkverband van onder andere dominee H. Hofman uit Schiedam waar velen van ons jaren hebben gekerkt, zijn overgetrouwd en hun kinderen onder de doop hebben gehouden.

BIJDRAGE VAN (TANTE) KLAZIEN VAN DER SLIKKE-DE NIET

Hier volgt dan de bijdrage van (tante) Klazien. Het spreek allemaal voor zichzelf zodat van onze kant verder geen toelichting behoeft.

Beste familie.

Liever dan uit te weiden over mijn ziekte wil ik iets vertellen over Kenia. Ik had niet gedacht daar nog eens te zullen komen? Als in december 2003 iemand dit geopperd had, dan had ik mijn schouders opgehaald.

Maar ik verlangde zo naar de kinderen en kleinkinderen en na overleg met de artsen gaven zij groen licht. Wel niet naar Sudan waar Jacob Jan en Erica Vreugdenhil-van der Slikke werken en wonen, maar dan toch naar Kenia. Zij gaan met hun kinderen om de acht weken een week naar Kenia om daar fysiek (O, wat zijn ze mager geworden), psychisch en geestelijk wat bij te tanken. Is het geen wonder dat het kon??

Wij zijn vijf dagen in Nairobi geweest, wij vertoefden in een guesthouse voor zendelingen en ontwikkelingswerkers. Daarna zijn wij vier dagen in een safaripark geweest en de laatste dagen hebben wij in een oud koloniaal huis gelogeed. Dit oud-koloniale huis is van vrienden waar van de man bij de ICCO werkt maar door familieomstandigheden in Nederland waren. Het was overweldigend, dit stukje Afrika. Van alles hebben wij gezien, natuur, beesten noem maar op. Maar ook meegemaakt zoals zondags gekerkt in een kleine baptisten gemeente waar wij een ontmoeting hadden met de inheemsen. Het meest indrukwekkend was wel al die

miljoenen mensen die je ziet lopen, allemaal ogenschijnlijk naar een doel, maar evenzeer missers van het **grote** doel waarvoor wij geschapen zijn.

In Nairobi overval je de grote tegenstelling tussen arm en rijk. Voor de rijken is van alles te koop wat je hier ook kunt kopen. Ik denk dat slechts één procent van de bevolking tot de rijken behoort. Het gemiddelde inkomen per hoofd ligt op 160 euro per jaar. Je zult begrijpen dat de armoede je toegrijnst. Wat een zorg voor brood op de plank, elke dag, en wat een verschil met Nederland.

Ik wilde tijdens mijn aanwezigheid daar heel graag één project zien. Eén van de vele die door de verschillende kerken zijn opgezet om de nood te lenigen.

Met een jeep (aan een gewone auto heb je niets in Kenia) gingen we er naar toe. Niet naar Kibera, een miljoenensloppenwijk die als een puist aan de rand van Nairobi hangt, wel naar een kleinere maar zeker niet een betere.

Wij dachten dat wij op slechte wegen hadden gereden, maar dit sloeg alles. Ik zag onze jeep al op z'n kant liggen.

Eerst konden we de locatie niet vinden en reden wij rondjes langs hutjes van pallets gemaakt en met daken van golfplaten, maar gelukkig riep een pastor ons en wees ons de weg.

Wat een onvoorstelbare grote zorgen komen hier op je af.

Hoe is het mogelijk dat men met zulke onvoorstelbare grote zorgen voor het bestaan nog open kon staan voor anderen, en dat voor rijke blanken nog wel. We hebben niet anders ervaren.

Het maakte ons stil en waren zeer onder de indruk van. Weet je waarvan?

Van de zegewensen voor ons in de liedjes die de jonge aidsweesjes voor ons zongen;

Van de toewijding van de leerkrachten die uit roeping uit liefde hun werk doen;

Van de leerkrachten die hun salaris besteden aan maaltijden voor de kinderen;

Van het enthousiasme van de coördinator die gedragen door zijn geloof de projecten uitvoert en zelfs uitbreidt.

De coördinator gaf aan nog met diverse projecten te willen starten. Ik zal enkele voorbeelden noemen.

Van maaltijd naar onderwijs voor weesjes die zelfs al besmet zijn met aids;

Het koppelen van de weesjes met bijvoorbeeld aan grootouders of andere familieleden;

Het ondersteunen van grootmoeders door contact te leggen met lotgenoten terwijl ze manden vlechten en zo een centje verdienen;

Het opzetten van een aidsproject om zowel aidstesten te kunnen uitvoeren als het geven van voorlichting;

Het opzoeken in de sloppenwijken van de jonge meisjes om ze zo te behoeden voor prostitutie omdat ze zo'n honger hebben.

Tijdens ons aanwezigheid gaf zij aan dat haar nieuwe wens is het oprichten van een lokaal voor het opvangen van de oudere jeugd om daar enig jeugdwerk te verrichten. Zo kan worden voorkomen dat de oudere jeugd afglijdt naar de criminaliteit.

Het was alles verbijsterend en opvallend was dat ik nog geen bal zag voor de kleintjes om daarmee te spelen.

Ik wou dat ik gezond was, en jong, en heel veel willen doen. Op zo'n moment neem je jezelf voor niet meer mee te doen aan het materialisme van ons decadente westen.

Voor wie zich met mij aangesproken voelt om een klein beetje mee te helpen met dit project, geef ik hier de naam en banknummer van de organisatie die dit project uitvoert. Zij moeten

het hebben van giften en van diegenen die langskomen omdat zij zonder structurele ondersteuning opereren.

Ongata Rongai Christian Women Works of Charity
PO Box 78/00511
Ongata Rongai
Kenia
Kenya Commercial Bank
Accountnrs 160084898

Hartelijke groeten van Klazien en natuurlijk ook Johan.

BIJDRAGE VAN WILLEM EN ELINE SNOEI-MUDDE

Willem en Eline waren gelukkig bereid mee te doen om iets over zichzelf te schrijven.
Hier komt de tekst.

Beste familie,

Vanaf de IJsselparel het tweede verslagje van ons gezin. We stellen ons voor. Willem en Eline Snoei-Mudde. Eline is de tweede uit het gezin van 'oom' Cees en 'tante' Elizabeth Mudde. We hebben vier kinderen, de oudste is Geert, acht jaar en woont in de week op het schippersinternaat in Krimpen a/d IJssel. Onze tweede zoon is Corné, hij is zes jaar en hoopt na de zomervakantie naar het internaat te gaan. Dat is leuk voor z'n oudste broer, die ging al drie jaar alleen weg op de maandagmorgen en nu samen van boord is fijner. Dan volgt onze dochter Lisa, een pittige tante die zich niets laat gezeggen door haar broers en zij is vier jaar. Onze jongste zoon is Bastiaan, net twee jaar geworden en ons zonnetje in huis.

Zoals uit de vorige regels al te merken was, hebben we dus een varend bestaan op een binnenvaartschip. In oktober 2006 hebben we onze Princehof verkocht en wonen nu tijdelijk op een 'tjalkje' de IJsselparel. We wachten op een nieuw schip, dat in Werkendam gebouwd wordt en hopen aan het einde van dit jaar daar weer mee te gaan varen. Zo is dit een vreemd jaar voor ons, geen lange autoritten meer op de maandag en vrijdag, maar iedere dag naar school en voor de kinderen ook heel anders. Geert hoeft dus een poosje niet op het internaat te wonen. Nu liggen we nog in de haven van Krimpen a/d IJssel, over een paar weken verschepen we dan naar Werkendam omdat we dan dagelijks bij de afbouw moeten zijn.

We hebben er allemaal weer zin in om te varen, het leven aan de 'wal' is echt heel anders. We waren zo gewend om bij elkaar te zijn en nu gaan de kinderen naar school ipv. de kleuterlessen aan boord te doen. Willem is tijdelijk aan het werk bij het bunkerschip Terlouw, schepen bevoorraden met olie. En zo moesten we er

in het begin erg aan wennen dat alles op de klok moest. We kunnen nu wel veel meer als familie bij elkaar komen, wat anders vaak moeilijk is. Zo is dit ons familiemailtje geworden, ons postadres is Jacob Catslaan 39 in Capelle a/d IJssel en wilt u ons bellen dan kan dat op 0653667961. We sluiten hiermee af en mocht u eens langs het water fietsen of rijden en de Oranje-Nassau vaart langs, zwaai dan heel hard, we zwaaien terug!
Een hartelijke groet van Willem en Eline Snoeij.

O ja, een paar dagen later kregen wij van Willem en Eline de volgende mail.

Beste oom Maarten en tante Sophia,

De vlag is doorgegeven aan Margreet en Theo Snetselaar. Dan weet u ervan en ze willen het doen hoor.

Een hartelijke groet van Willem en Eline Snoeij

't Is dat jullie het maar weten.

(JEUGD)HERINNERINGEN

Dit keer een jeugdherinnering van (ome) Maarten. Wij hopen dat ook de andere broers en zussen, zwagers, schoonzussen maar ook nichten en neven +een bijdrage willen leveren.

Lieve allemaal,

Wij gaan ook deze keer weer even naar het verleden. We gaan naar de eind jaren vijftig. Wij, ik bedoel (oom) Cees, (oom) Piet en mogelijk ook (oom) Benjamin en natuurlijk mijzelf waren toen rond tien jaar oud. Wij woonden natuurlijk toen nog bij onze ouders met al die andere broers en zussen nog op de Binnensingel in Vlaardingen. Een singel was nergens te vinden dus blijkbaar al jaren geleden gedempt, maar dat terzijde.

Wij hadden vele straatvriendjes, ik herinner mij nog Wim Bos, Eddy Wapstra, Gert Rolfes en nog vele anderen.

In onze vrije tijd was voetballen onze liefste bezigheid. Gewoon, in de straat, of op het schoolplein van de Van de Schaarschool of in een park, 't Hof genaamd. Maakt niet uit waar, als we maar konden voetballen. Maar niet alleen gingen wij voetballen, wij haalden ook wel eens kattenkwaad uit. Zo hebben wij op een keer met een voetbal één van de ramen van Van der Schaarschool ingeschoten. Maar we zochten ook wel naar andere bezigheden. Vooral in de vakanties.

Nu organiseerden de gemeente Vlaardingen in de jaren vijftig in de zomervakanties kinderspelen om de jeugd bezig te houden. Daardoor was er altijd wel wat te doen. Zo organiseerde zij ook eens een wedstrijd voor de jeugd met de opdracht wie het mooist verkleed was of wie de mooiste versierde fiets had. De mooiste kreeg natuurlijk de eerste prijs en je kon zowel individueel en als in groepsverband meedoen.

Wij, van de Binnensingel dus, wilden ook mee doen, maar met wat. Na veel heen en weer gepraat besloten wij om een muziekkorpsje op te richten. Alle jongens van de Binnensingel mochten meedoen. Uiteindelijk waren we met ons negenen.

Iedereen kreeg een taak. De één moest voor de trommels zorgen, de ander voor crêpepapier en zo kregen wij allemaal een taak. Uiteraard moesten de ouders hun financiële bijdrage leveren want anders konden wij geen materiaal kopen, maar met wat gebedel lukte dat wel.

Na alle benodigde materialen bij elkaar gezocht, gekocht en gegraaid te hebben begonnen wij met het grote werk. In de schuur van de familie Pontier werden de trommels versierd. Wij zij daar dagen mee bezig geweest. We hebben ook een versierde stok gemaakt voor de marionet. En... na een paar dagen hadden wij een echt compleet muziekkorps.

Eindelijk brak de dag van de wedstrijd aan. Wij hoopten natuurlijk op de eerste prijs.

Allemaal een wit overhemd aan met een korte blauwe broek, dus wij moesten wel de mooiste zijn. Maar helaas wij kregen de derde prijs.

Een jaar later opnieuw geprobeerd, en toen kregen wij de tweede prijs. Maar wij bleven volhouden dus een jaar later weer opnieuw geprobeerd en toen hadden wij de eerste prijs. Wat waren wij trots, wij stonden zelfs in de krant met foto en al. Een belevenis om nooit te vergeten.

Volgens mij is daar zelfs een foto van. Ik weet alleen niet wie die heeft. Graag zou ik dat in willen lezen in de computer zodat het de volgende keer mee gezonden kan worden.

MVG (ome) Maarten

Zo, dat was een hele klus dit keer. Zoveel nieuws en bijdragen hebben wij nog niet gehad. Wij hebben een aparte bijlage gemaakt voor de geboorte kaartjes en foto's.

Hartelijke groeten,

(Ome) Maarten en (tante) Sophia

Enne. . , weer niet vergeten de nieuwsbrief aan de andere familieleden binnen je gezin te laten lezen hé. Laten wij het niet merken.